

De gezelligheid binnen een vereniging blijft het belangrijkste"

dinsdag 30 september 2008 15:11

Het gras is altijd groener bij de burens, behalve in Oosterland. Het hoofdveld van het Oostersportpark ligt er in de felle najaarszon prachtig bij. Op dit biljartlaken werkt SV Duiveland, de nog ongeslagen promovendus uit de derde klasse, haar thuiswedstrijden af. Tussen al het moderne geweld van reclameborden en stoelen die tegen een zacht prijsje gehuurd kunnen worden, is er naast het veld nog ruimte voor een authentieke blokhut. "Ideetje van de sponsorcommissie, die stoelen. Levert toch weer een leuke som geld op voor de club".

Aan het woord is Kees Zwager, 'manusje van alles' bij Duiveland. Noem een taak binnen een vereniging, hij heeft het al eens gedaan. Zwager heeft net de geluidsinstallatie in de blokhut aangezet en gaat in het zonnetje voor "De Hut" zitten. Het is de dag van Duiveland – SSV'65. De thuisclub werd vorig seizoen kampioen van de derde klasse, de bezoekers degradeerden uit de eerste klasse. Als promovendus kent Duiveland een verrassend goede seizoensstart en begint het als koploper aan de wedstrijd. Zwager spreekt vol trots over de opgaande lijn die zijn club te pakken heeft. "Het is toch prachtig om te zien dat wij als clubje uit een kleine gemeenschap dit niveau hebben bereikt. Daar doe je het allemaal voor, ik help graag mee het niveau van de club omhoog te schroeven, het de jongens naar de zin maken. Met Henk Schouten hebben we nu een trainer met een schat aan ervaring op hoofdklasse niveau, daar leren we allemaal van". Voordat de spelers van beide ploegen aan de warming-up beginnen, heeft Zwager er al een werkdag opzitten voor de club. "Vanmorgen waren vier nieuwe borstels voor voetbalschoenen binnen, die heb ik gemonteerd. Daarna heb ik het terras aangeveegd, de kleedkamers schoongemaakt en een paar bossen paling gehaald voor het Rad van Fortuin", vertelt Zwager. Kees Zwager is een stereotiepe verenigingsman. Hij kwam als jochie voor SV Duiveland voetballen en is er nooit meer weggegaan. In augustus vierde Zwager zijn 50-jarig jubileum als lid van Duiveland. Ruim 25 jaar speelde Zwager in het eerste van de Oosterlanders. "Ik heb in totaal 778 wedstrijden in het eerste gevoetbald. Nee, ik ook nooit de verleiding gehad ergens anders te gaan kijken". Na zijn afscheid bij het eerste elftal bouwde Zwager af in het tweede elftal tot een knieblesure hem dwong zijn kicken aan de wilgen te hangen. "Natuurlijk was dat een vervelend moment. Je wil zelf niets liever dan alsnog gaan voetballen, maar de fysiotherapeut stak daar op den duur een stokje voor. Dat is moeilijk, want als het gras zo groen is en net gemaaid is, dan wil je gewoon voetballen". Zwager was tijdens zijn carrière als speler al op andere fronten actief binnen de vereniging. "Ik ben 16 jaar jeugdleader geweest. In die tijd heb ik nog trainen gegeven aan Emile Dorst en Dolf Roks bijvoorbeeld. Nee, ik heb nooit de ambitie gehad toen ik met voetballen stopte om trainer te worden. Daar ben ik veel te fanatiek voor". Zwager besloot zich toen te storten op de randzaken van een vereniging. "Wat ik allemaal al gedaan

heb? Pff. Materiaalverzorging, bardiensten, reclameborden ophangen, terrein schoonhouden, ik heb 10 à 11 jaar in het bestuur gezeten, loten voor het Rad van Fortuin verkopen, prijzen voor dat Rad kopen, ik ben zelfs nog een tijdje masseur geweest... Voorlopig ga ik ook gewoon door, ze kunnen me overal voor vragen. Daar stop ik pas mee als ik geen zin meer heb, maar dat moment is nog niet aangebroken”.

In de selectie van Duiveland komen we twee keer de naam Zwager tegen. Marcel en aanvoerder Ronald Zwager staan beiden in de basis voor de wedstrijd tegen SSV'65. “Dat is zeker speciaal. Zelf ben je al je hele leven verbonden aan deze club, dan is het leuk dat je zoons in het eerste spelen.”. Zwager vertelt over Ronald, die in de jeugdopleiding van RBC speelde. “Hoewel Ronald daar veel geleerd heeft, heb ik weinig goede woorden over voor die club. De jeugd hing er daar maar een beetje bij. In de A-jeugd moest Ronald zijn eigen tas en kousen kopen bijvoorbeeld. Dat hoefde hier niet eens. Ronald ging op den duur studeren in Tilburg, had een kamer op vijf minuten fietsen van het Willem II stadion. Toen vroeg hij aan RBC of hij daar kon meetrainen bij de A1. Had RBC geregeld dat hij in de A4 terecht zou komen...”. Ronald Zwager keerde terug naar Duiveland, om na één seizoen weer te vertrekken naar Kloetinge. Marcel Zwager is nooit weggeweest bij Duiveland. Inmiddels is Ronald ook weer terug in Oosterland. “Hij mistte de gezelligheid. Dat zegt genoeg over de club Duiveland. Toen Dennie Le Comte topscorer van Zeeland werd en Ronald tweede werd in dat klassement, hebben ze de geldprijzen bij elkaar gelegd en een grote ghetto blaster gekocht voor in de kleedkamer. Zij vonden dat ze met zijn allen die doelpunten hadden gemaakt, dus kochten ze iets voor het hele team. Mooi he?”.

De tijd dat Kees Zwager als speler actief was in het eerste elftal van Duiveland en de huidige tijd waarin zijn zoons in het eerste spelen, valt niet meer te vergelijken. “Alles is veranderd natuurlijk. We zijn van 1 veldje naar deze accommodatie gegroeid. Als wij vroeger gingen trainen, moesten we de koplampen aan laten staan zodat we voldoende licht hadden om te kunnen trainen. Er was ook nog geen clubhuis, wat toch belangrijk is voor een vereniging”. Zwager constateert dat binnen de vereniging momenteel genoeg kader is om alles in goede banen te leiden. “Er is overal begeleiding voor, de jeugdcommissie is ook al jaren goed. Door middel van cursussen groeit iedereen mee met het sportieve niveau. Overal klaagt men over de veranderingen in de maatschappij, maar wij merken er nog niet veel van”. Zwager beaamt dat het belangrijk is dat er nieuwe mensen bij de club betrokken raken. “Wij willen ervoor zorgen dat we een goede uitstraling hebben, zodat we ‘vreemde’ mensen kunnen overhalen bij onze club te blijven. Voorlopig moeten we daarom ook maar even in de tweede klasse blijven. De gezelligheid binnen een vereniging blijft het belangrijkste”.

Zwager ziet Duiveland met 2-2 gelijk spelen tegen SSV'65. De Oosterlanders domineren de wedstrijd, krijgen zeker in de eerste helft voldoende kansen om te scoren, maar gaan rusten met een 1-0 achterstand. Na rust komen de mannen van Henk Schouten snel langszij en vijf minuten voor tijd lijkt Ronald Zwager met een wereldgoal het duel te beslissen. Duiveland waant zich in de zevende hemel en lijkt het koploperschap te consolideren. Langs de kant viert de Duiveland supporters al een klein feestje, als Christiaan Boon in blessuretijd de 2-2 binnenkopt. De teleurstelling is na het laatste fluitsignaal even merkbaar. Oud-voorzitter Joop van der Laan verwoordt de late gelijkmaker tegenover Omroep Schouwen-Duiveland als een domper, maar binnen een paar minuten slaat de stemming rond het, ook na 90 minuten voetbal nog uitstekende veld, om in realisme. Kees Zwager, de gehele wedstrijd fanatiek meelevend en ook tijdens de wedstrijd niet te beroerd om het terrein schoon te houden, is nog steeds trots. “We houden een club die twee jaar geleden nog in de hoofdklasse speelde op 2-2. “Dat zegt ook wat”